

Відзначено 70-ліття Першого Універсалу Центральної Ради

Ванкувер (ОУП). — Заходами місцевого Т-ва Прихильників ДСНУР під головуванням В. Дзюбенка відбулися тут у приміщенні протестантської церкви УПЦ в Ванкувері дні 12-го червня громадські збори для відзначення 70-ліття Центральної Ради й її Першого універсалу, проголошеного в Києві 10-го червня 1917 р. Після відкриття зборів Головою та молитви о. парохом митрата Ю. Туржанського, запрошеного до слова д-ра Я. Рудницького, Голову Уряду УНР, що перебував у тому часі в Ванкувері, після наукової конференції в Університеті Б.К., як гості п-ства Ф. й М. Богданів.

В одноденний доповіді д-р Рудницький відзначив

історично-політичну вагу записування Центральної Ради, з'ясував ролі її Голови проф. М. Грушевського як ученого й одночасно визначного політичного діяча того часу, та подав вичерпну аналіз тексту „Першого Універсалу“ Центральної Ради, відчитуючи та інтерпретуючи його поодинокі місця.

Після доповіді відбулася довга дискусія, в якій порушено не тільки питання цього універсалу, але й поточні справи з діяльності Уряду УНР у екзилі, на які доповідач давав вичерпні відповіді.

Дискусія продовжувалася й після закриття зборів за часи, який приготували пані стараннями О. Дзюбенко, видатної місцевої діячки.

Появився Історичний календар-альбом у 1000-річчя Хрищення України

(Гр. Луцький). — Напередодні українського величавого й унікального свята 1000-річчя Хрищення України, гурток приятелів і поклонників мистецтва й спадщини визначного мистця монументаліста Петра Андрусєва, разом із дружиною мистця Наталією Андрусєвою у провіді та з допомогою Фонду Українського Вільного Університету, звеличили це унікальне всеукраїнське свято мистецтвом виданням настінного Календаря „Альбому в 1000-річчя Хрищення великого формату“ (16х22 см). Календар-Альбом на 1988 рік саме появився в розпродажі на нашому книгарському ринку. З лавен-лавна календар на Україні, тобто літопислення, що за основу мав астрономічні з'явлення, зміну дня і ночі та пори року і був показником усіх днів, свят і видатних подій, був улюбленою лектурою старішої України. Згодом, враз із розвитком нашого мистецтва, на Україні з'являються свої календарі — альманихи, які не лише подають відомості з різних ділянок науки, але теж поширюють оригінальну творчість із ділянкою української духовної культури.

Побіч звичайного, т. зв. світського календаря на 1988 рік, Календар-Альбом містить теж показник днів, неділей і свят церковно-літургичних календарів східної і західної Церкви на 1988 рік. Побіч світлин св. п. мистця Петра Андрусєва.

Його короткої біографії українською й англійською мовами, в Календарі — із 13-ти листків полоні мистецько відтворені в прекрасних кольорах репродукції картин мистця — із днів величчя і слави української Книжкої Держави, як наприклад, „Святий Анні Ярославни, королеви Франції“, „Княжна приїжджає у Київ“, починаючи від дохристиянських часів („Велес, божок тварин“) до Гетьманської Держави („Бій під Конотопом“) включно. Побіч кожної репродукції дамо мови мистця розповіді картини та роки, коли їх створив мистець.

Велику заслугу у незвичайно дбайливому мистецькому виданні цього Календаря-Альбому, крім Н. Андрусєва, яка своєю наполегливою працею здійснила цей оригінальний задум, мають теж і Микола Бабюк, директор друкарні в Рочестері, Н. Й. й Люба Мазур, завдяки їм праці цей Календар-Альбом появився у мистецькій безоглядній формі. Голова Фонду УВУ, проф. д-р Петро Гой, піднявся спонсорством цього видання, чим зробивши добре діло.

Ціна цього мистецького Календаря-Альбому 15 доларів, поштовою пересилка 2 дол. Замовлення слід слати на адресу: Наталя Андрусєва, 123 Merritts Pond Road, Riverhead, New York 11901, або Богдан Кульчицький, P.O.Box 40, Riverton, New Jersey, 08077.

75 студентів записалися до Гарвардської літньої школи українознавства

Кеймбридж, Ма. (ФКУ). — 75 студентів уже записалися на 17-ту літню школу українознавства. Восьмитижнева програма, організована Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету (УНІГ) та Гарвардською літньою школою, включатиме курси української мови, літератури та історії України.

У позашкільній програмі цього літа будуть доповіді Віктора Мадярека, репортера торонтоської газети „Globe and Mail“ Божени Ольшанської та організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні та Українського Дослідного Центру й Інформаційної Мережі (АНЧЕИ); д-ра Юрія Божика, історика і спеціаліста історії XX ст., та Гані Михайлишин-Д'Авіньйон, перекладачки експедиційного журналу „National Geographic“ на Україну. До програми ввійде також серія фільмів.

Фонд катедри українознавства дає повні навчальні стипендії тим, які стануть членами організації Прихильників Українського Гарварду (ПУГ), вичаючи три річну вкладку 300 доларів. Оплата та восьмибедитову

програму Гарвардської літньої школи коштує 1,470 доларів. Цього року вперше с до диспозиції п'ять мовних стипендій, які покривають кошти гуртожитку й харчування. Ці стипендії фондус Рада Соціальних Наук.

За словами Ольги Андрусєвської, адміністраторки літніх курсів українознавства, „кількість кандидатів найвища за п'ять років. Наша репутація у великій мірі спирається на opinie учасників попередніх програм. Нам особливо приємно, що приймають 15 чотиригорічних студентів — це брати або сестри учасників попередніх літніх курсів. Маємо також низку студентів, які приїжджають вдруге“.

Студенти приїдуть з Канади, Італії та з різних стейків США.

ВИСТАВКА Я. ВИЖНИЦЬКОГО

Гантер, Н. Й. — Відкриття мистецької виставки Ярослава Вижницького відбувається в неділю, 18-го липня ц.р., о год. 3-й по полудні у власній галерії в Гантері.

СПЕЦІАЛІСТ ІЗ ЗСА АНАЛІЗУЄ ВИКАЗКУ І. ДЕМ'ЯНЮКА; ОБОРОНА ПРОПОНУВАТИМЕ ПРИПИНЕННЯ РОЗПРАВИ ЧЕРЕЗ БРАК ДОКАЗУ ВИНІ ПІДСУДНОГО

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕИ). — У четвер, 25-го червня ц.р. єдиним свідком на процесі проти І. Дем'янюка був д-р Антоніо Канто — спеціаліст з хемії й фізики, який від 1972 року працює у правному кримінальному відділі у Вашингтоні, що пов'язаний із ФБІ та податковим урядом, де він перевіряє вірогідність різних документів у окремій для того лабораторії. Там теж існує, за його словами, велика „колекція“ усіх родів чорнил, паперу, в які між іншим, можна знайти 10,000 різних типів чорнил.

Допити д-ра А. Канто провадив прокуратор Міхаїл Шахет, тому що спеціаліст є свідком прокуратори. Після точного й вичерпного висвітлення, які праці він виконує і як досліджує різні типи чорнила та паперу, допити закінчилися на виказі І. Дем'янюка, яка і була причиною покликання експерта до таких справ.

На запит прокуратора д-р А. Канто пояснив, що вперше бачив легітимізацію І. Дем'янюка 14-го березня цього

року, коли був в Ізраїлі в присутності сторін, що пов'язані з процесом проти І. Дем'янюка та разом з іншим спеціалістом, якого покликана оборона, зробив спільно аналіз представленої виказки. Обидва спеціалісти знайшли потрібні проби чорнил і паперу, які були вжиті на виказі І. Дем'янюка, що й представила прокуратура. Кожного разу ці фахівці робили із своїх дослідів фотокопії.

Д-р А. Канто ствердив, що у виказі вжито 7 типів чорнил. Він теж ствердив, що всі матеріали, які він знайшов на виказі, як паперу так чорнил і печатки, були такі, яких вживано до 1941 року. Щоб бути певним у своїй аналізі д-р А. Канто порівняв висліди із документами інших людей з того самого періоду. Використавши усі можливі модерні технічні засоби включно із лезером, свідок заявив прокураторові, що всі матеріали на виказі аживалися перед 1941 роком і це свідчить, що вона не була зроблена в пізнішому часі.

Після того розпочався перший допит д-ра А. Канто одним із адвокатів оборони Джан Гіль, який поставив дуже конкретне та гостре запитання. Вказуючи на виказку, він звернув увагу, що на ній є червоним чорнилом підтвердження Б.І. 1948 року. Якщо д-р А. Канто ясно заявив, що всі вжиті на виказі чорнила були з-перед 1941 року, то чим типом чорнила зроблено напис із 1948 року? Свідок пояснив, що це той самий тип чорнила. На друге запитання Дж. Гіля як неможливе, щоб ця особиста виказка так добре збереглася від 1941 року, хоч була наразена на зміни погоди, людський піт і т.п., свідок відмовився відповісти, тому що не знає історії документа.

Чергове запитання оборони торкалося того, чи коли б він сфабрикував такий папір і чорнило, які були вжиті в документі (що теоретично є можливе, за словами д-ра А. Канто), то чи свідок уважав би це фальшивкою. Д-р А. Кан-

то відповів, що, розуміється, це було би фальшивування. В продовженні своєї думки оборонець І. Дем'янюка запитав, чи коли б д-р А. Канто оглядав фальшиваний в цей спосіб документ і не знав, коли він був зроблений, чи його відповідь була б така сама. Тут свідок мусів признати, що якщо б усі хемічні складники відповідали тим із перед 1941 року, він сказав би, що документ був зроблений такий тоді.

Щоб оправдати свою відповідь д-р А. Канто на кінець заявив, що його не цікавило зовсім, який документ він має оцінити, а як спеціаліст-науковець його завданням було лише дати оцінку чорнила та паперу так як від нього вимагали. На тому ствердженні допити д-ра А. Канто закінчилися і процес відкладено до чергового понеділка, коли першим виступить оборонець Йорам Шефтель, який буде доказувати, що існує відсутність доказів („no case“) і тому треба припинити суд.

Інститут Дослідів Волині видав „Хроніку О. Семмо“

Вінніпег, Ман. — В квітні цього року під фірмовою маркою Інституту Дослідів Волині тут вийшла з друку цінна „Хроніка“ Олександра Семмо. „Хроніка“ — це збірка свідків українського політичного вирождення, учасника Визвольних Змагань і воїна Української Народної Республіки. Книга більшого формату, її обкладинка мистецького оформлення Маріїки Онуфрійчук-Сокульської, а сторінки у книжці 389.

Але „Хроніка“ О. Семмо оповідає про те, каже її автор, про що „ані мемуаристи, ані спогадувачі не писали“. Він у „Слові від автора“, між іншим, пише:

„Тому, то автор рішив показати читачеві України, якою вона була не лише в часі революції і в початку визвольної боротьби, а значно раніше, коли

ще отой український селянин ріс, щоб пізніше стати борцем за визволення його батьківщини, показати, як він проходив через амушину од його служби в російській армії, та про інші надії, які перед ним розсіла революція і з якими він повернувся додому.“

Автор „Хроніки“ пише лише про те, що він сам бачив, та про те, що йому оповідали саме оті українські селяни в московському війську під час війни, коли авторові було доручено робити з них „хороших руських унтерфішерів“.

Ціна книжки в м'якій обкладинці — 15 дол., у твердій — 20 дол. Адреса замовлення: Research Institute of Volyn, Box 606, Winnipeg Man., R3C 2K3, Canada.

СВ. П. ПРОФ. Д-РА П.Ю.СТЕРЧА ГРОМАДА ВІДПРОВАДИЛА НА ВІЧНИЙ СПОЧИНОК

Філадельфія, Па. (Роман С. Голіят). — У четвер, 18-го червня 1987 року, болючно несподівано на розрив серця відійшов у вічність на 68-му році свого трудовитого життя проф. д-р Петро Ю. Стерчо.

У понеділок, 22-го червня, до похоронного заведення М. й А. Насевичів прибуло багато народу, які взяли участь у панахиді, що її відправили отці: о. прелат Михайло Федорович — парох катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філадельфії; о. д-р Василь Бойсак — земляр Покійного; о. крилошанин Ярослав Шуст; о. д-р митрат Іван Біланчик і о. декан Яків Мельник.

Після панахиди проф. д-р Михайло Пал, діючий голова ОДВУ й Канадського Дослідного центру ім. Юліана Ревая, висловивши співчуття родині Спочилого, адові Ірені, дочкам Олені й Марії й синові Юрієві, у своєму прощальному слові дав огляд життєвого шляху свого визначного земляка й приятеля з Карпатської України. Світлої пам'яті Петро Стерчо був віршавим християнином, науковцем, політичним письменником, публіцистом, головою Організації Державного Вирождення України (ОДВУ), пластуном, членом Організації Українських Націоналістів (ОУН), займав провідні пости в громадсько-політичних організаціях нашого поселен-

Св. п. проф. д-р
П.Ю.Стерчо

ня, віддаючи своє велике знання у безкорисливій праці для української визвольної справи.

Президент Української Народної Республіки д-р Микола Лівчицький своєму (Закінчення на стор. 3)

ПОМЕРЛА СВ. П. МІР ОЛЬГА КЛИВАК-ГОРЕЧА

Торонто, Онт. — Тут, у п'ятницю, 26-го червня 1987 р., відійшла у вічність на 68-му році життя магістер фармацевції бл. п. Ольга Кливак-Гореча з дому Чайківська. Похорон в понеділок, 29-го червня, в Торонто, Покійна залишилася в смутку мужа Зенона Горечого, сина Ігоря Кливака і брата Богдана Чайківського з родині наших поселен-

Працівник Московської Патріархії був агентом КГБ

Москва. — Московський кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Білл Келлер повідомив про несподіване зв'язання, зроблене колишнім перекладачем Московської Патріархії, який довіряв Шуппановим, який довгий час був інформатором КГБ.

А. Шуппанов в кількох інтерв'ю в письмових заявах пояснив, що його відкритість викликана „невдячністю“ совєтських властей, які позбавили його можливості працювати за професією. Діяльність Шуппанова як агента припинилася на початку 1980-х років, але, за його словами, КГБ і досі має багато своїх людей у Патріархії. Кореспондент газети дивується, що колишній інформатор КГБ застосував типово дисидентську методику, щоб привертати до себе увагу. Шуппанов оголосив гололодку і почав робити заяви для західної преси, твердячи, що діє згідно з проголошеною Михайлом Горбачовим політикою „гласності“.

Інформація Шуппанова носить суперечливий характер. Він навідріз відмовився назвати західним журналістам імена інших агентів КГБ, інфільтрованих у Патріархію, пояснивши це страхом за долю дружини і неповнолітньої дочки. Діяльність Шашпанова не залишилася непоміченою серед релігійних правозахисників, які давно заздозрили, що він співпрацює з КГБ.

„Він (Шуппанов) був підозрілим типом і явно ненормальною людиною — сказав нещодавно звільнений з конітабору священник Глеб Якунін. — КГБ повинно бути соромно за використання таких людей як інформаторів проти нас“.

Отже Глеб Якунін був засуджений у 1980 році за діяльність, зв'язану з викриттям переслідування віруючих в СРСР. Вирок о.Г. Якуніну був винесений на підставі відомостей, отриманих від Шуппанова.

Б. Келлер повідомляє, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

тиснути на журналістів, що на початку цього року Шуппанов запросив кількох західних журналістів на свою московську квартиру. Колишній агент КГБ, що показався, прийняв гостей, лежачи в ліжку. Він безперервно курив і пив мінеральну воду. Шашпанов почав

ПАПА ПРИЙНЯВ К. ВАЛЬДГАЙМА НА АВДІЄНЦІЇ

Папа Іван Павло II приймає на авдієнції президента К. Вальдгайма.

Рим, Італія. — Неважаючи на різні контрверсії і протестні заходи та акції Світового жидівського конгресу і жидівських організацій в З'єднаних Стейтах Америки, Папа Іван Павло II прийняв на офіційній авдієнції президента Австрії д-ра Курата Вальдгайма, і його дружину, хвалив його заходи для справ мирі і замирення між народами, колись, як Вальдгайм був довгі роки на пості генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, і тепер, під час його короткотривалої президентури. Папа, однак, ні словом не згадував під час приватної і спільної розмови про контрверсійні справи, тісно пов'язані з австрійським президентом, якому Світовий жидівський конгрес закликає співучасть у воєнних злочинах під час Другої світової війни, які він, будучи молодим лейтенантом військової розвідки в армії, мав нібито допомагати у транспортуванні грецьких жидів до концтаборів в Польщі і знав про масове винищення югославських комуністичних партизанів Тіта.

На думку політичних спостерігачів й аналітиків Святої Отця під час авдієнції гідно обороняв права Ватикану приймати без тиску, голів держав, які собі цього бажують, дуже дипломатично відхилив всякий тиск на нього у цій справі і дав до розуміння противникам К. Вальдгайма, що він в

його особі приймає голову держави Австрії, а не особу з-перед 45 років, молодого офіцера вермахту, якому жидівський суд досі не доказав злочинів, а сам Вальдгайм категорично відкинув усі висунені проти нього звинувачення.

Американські жидівські організації також протестували проти цієї візити К. Вальдгайма у Ватикані і заявили, що вони категорично відмовляються від зустрічі з Папою у ЗСА, куди він прибуде у вересні цього року.

Авдієнція тривала 45 хвилин, а потім Вальдгайм зустрічався ще із секретарем ватиканської курії кардиналом Агостіно Касаролі і обговорив з ним шлий ряд важливих проблем. Після офіційної частини в честь К. Вальдгайма, відбулася приватна зустріч з багатьма високими церковними достойниками і дипломатичного корпусу. Очевидно, амбасадор ЗСА Френх Шекспір, під тиском жидівських організацій і на заарядження Державного департаменту, не взяв участі у цьому прийнятті, чим, без сумніву, образив австрійський нарід.

Щикаво при тому відмітити, що деякі ліберальні газети ЗСА, пишучи про відвідини Вальдгайма у Ватикані, більше написали про його „воєнні злочини“, про „протести жидів“, як про саму авдієнцію. Тенденція, аж надто видна, — кажуть консервативні коментатори.

У СВІТІ

З-ПІД ДОМАШНЬОГО АРЕШТУ був звільнений один з лідерів південнокорейської опозиції Кім Те Чжун. Незадовго до звільнення Чжун відвідав спеціальний представник Державного департаменту ЗСА Гастон Сігур. Кім Те Чжун вважався одним з найбільш немирних противників президента Чан Ду Гвана. Він вернувся в Сеул в 1985 році зі З'єднаних Стейтів, де провів два роки у вигнанні.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Зімбабве Роберт Мугабе повідомив про намір уряду позбавити білу громаду країни гарантованого представництва в парламенті. Місцеві політичні спостерігачі вважають, що Мугабе буде вимагати конституційних змін з метою запровадити в країні однопартійну систему. Мугабе заявив також, що Зімбабве збереже свій військовий контингент у сусідньому Мозамбіку, де триває громадянська війна між марксистським урядом і прозахідними настроями повстанців.

РЕЧНИК НІКАРАГУАНСЬКИХ антикомуністичних партизанів заявив, що лише за перші два тижні червня „контрас“ знищили 193 сандиністських військовослужбовців. Партизани захопили значну кількість зброї, переважно совєтського виробництва. Минулої п'ятниці партизани збили гелікоптер МІ-25, а тижень раніше — гелікоптер МІ-17. Один з партизанських лідерів Енріке Бермудес заявив, що впевнений в продовженні американської допомоги. Для того, щоб переконати громадську думку ЗСА в її необхідності, партизани, за словами Бермудеса, повинні доказати, що вони є надійною заслоною на шляху розповсюдження антикомунізму в Центральній Америці. „Якщо допомога буде надходити в такому ж обсязі, як і колись, сказав Бермудес, то сандиністський уряд не зможе втриматися при владі більш як два роки“.

У СЕРЕДУ РАНО, 24-го червня, викрадачі звільнили сина міністра оборони Лівану Алі Осейрана і його охоронця Сулеймана Сулеймана. Однак викрадені разом з ними тижень тому колишній репортер американської телевізійної компанії Ей-Би-Си Чарльз Глас і далі перебуває в руках терористів. Терористи привезли Осейрана і Сулеймана до дому міністра оборони Абеля Осейрана в тому ж білomu „Вольво“, в якому вони були викрадені 17-го червня у південному передмісті Бейруту, виштовхнули їх з авта і зникли. Як повідомила сестра звільненого Алі Осейрана, Зейна, він не знає нічого про Гласа, крім того, що той живий. „Глас все ще живий і для його звільнення робляться зусилля“, сказав репортерам міністер оборони Абель Осейран. Як повідомляють, ці зусилля робить Сирія, яка контролює частину ліванської території.

Американський прапор
на кораблях Кувейту

Зараз після катастрофи американського військового корабля „Старк“ при вході до Перської затоки 11-го травня цього року, коли то розіпнула його ракета з літака Іраку, при чому згинув 37 моряків, президент Реген заявив, що той сумний епізод не змінить політики США і не скасує присутності американської флотії на тамошніх водах. У своїй промові до народу 15-го червня ч.р. Президент мотивував ближче потребу зберігати там американські військові кораблі для забезпечення нафтоналивних кораблів, що везуть ролу й нафту до союзницьких з Америкою країн Західної Європи і Японії. Для підкреслення рішучості Америки боронити свободу водних шляхів, Реген виявив готовність дати нафтоналивним кораблям Кувейту, найбільшого продуцента нафти, американський прапор. Це вже сталося і 22 кувейтські танкери отримали вже американський прапор. Аргумент президент Регена простий і логічний: „Як там не стало би нас, то наше місце негайно займуть союветські кораблі“. Практично це значить, що тоді Москва узалежить від себе вільні країни світу, які потребують газоліну, як предмету найпершої потреби.

Рішення президента Регена не знайшло одностайного схвалення у Конгресі. В американському суспільстві та зокрема й особливо його демократично-ліберальних колах все ще існує патологічний страх перед „другим В'єтнамом“. Самі члени американської державної верхівки не виключають, що ворожий Америці Іран, який зразу ж заявив, що його не відстрашить американський прапор, може нападати на американські танкери літаками, винищувачами, ракетами союветської продукції, або, що можуть знайтися фанатичні „камікадзе“, які з прив'язаними до свого тіла бомбами злітають на палуби танкерів, так, як це сталося з японським налетом на американську морську флотію 7-го грудня 1941 р. у Перл-Гарборі. Отож, не можна виключити, що присутність великої американської морської флотії на водах, охоплених затяжною війною між Іраком та Іраном, може принести Америці новий поважний удар.

Критики політики президента Регена пригадують, якою катастрофою скінчилася миролюбна експедиція американської морської піхоти до Ливану.

Але в одній своїй промові Роналд Реген правильно сказав, що великодержавна, яка мусить виконувати місію у всьому великому світі, опинюється інколи в ситуації, в якій треба ризикувати. Коли б вести політику ізоляціонізму в ім'я власної безпеки, то в сучасному світі така політика довела б до катастрофи: бо не можна „не бачити“ існування союветської імперії, настановленої на панування над цілим світом. Панування над Перською затокою було вже завітною мрією російських царів. Бо таке панування дало б можливість не тільки шантажувати світ припиненням доставки нафти, але й уможливило б панування над водами Індійського і Тихого океанів.

Лихо у тому, що всі арабські країни, які продукують нафту, мілітарно дуже кволі, включно навіть із розмірно найсильнішою Саудівською Аравією. Такі державки тамошнього обширу, як Багдейн, З'єднані арабські емірати, Квадар і Оман не являють собою ніякої поважної військової сили. Вони не мають війська ні військової флотії, бо самі мирні і без претенсій грати активну ролу у міжнародних справах. У минулому тижні їхні міністри закордонних справ, включно з міністром Кувейту, перевели спільну конференцію, яка скінчилася одностайною резолюцією що всі ті державки й державки признають Кувейтові право боронити всіма можливими засобами свободу своєї торгівлі. Це така „моральна“ підтримка, яка не має значення, коли не підтримана мілітарною силою. Цю мілітарну силу дає Америка, Великобританія і Франція. На конференції семи найбільш упромисловлених країн у Венеції всі були одностайні у тому, що треба забезпечити морський шлях від продукуючих нафту країн до країн Західної Європи і Японії. На превеликий жаль, сама Америка мала у Другій світовій війні таких короткозорих державних мужів, які продикували Японії і Німеччині заборону мати суходільну армію і морську флотію. Коли Західна Німеччина стала потрібною для НАТО, то цю заборону злагіднено, але все одно Німеччина і Японія, які не мають власних копалин нафти, не мають теж військової флотії, яка берегла б свободний морський шлях.

Ставши великодержавною потугою Америки автоматично перейняла на себе обов'язки, з якими пов'язаний завжди поважний ризик

На Заході прийнято дивуватися „логічності“ поступовання Москви до дисидентів. Мало знаних дисидентів замикають у таборах, або пенітенційних лікарнях, а відомих випускають закордон, де вони поширюють пропаганду проти СССР.

Пояснення такого стану також несамоного „логічне“. Чим більше Захід дізнається правди про Союветський Союз, тим глибше попадає у політичну шизофренію.

Захід також має свою „логіку“ в оцінці подій на Сході. Німецькі західні інтелектуали засудили „Солідарність“ за те, що каламутить спокій і добрі відносини з СССР.

Стефан Коген, знаний у США професор-політолог, не перший рік займається дезінформацією про СССР.

Він пише, що американські інформації про СССР тенденційні, односторонні, зловисливі і брехливі. Мову пропаганди не можна погодити з об'єктивною аналізою. На Заході, — пише професор — прийнято обвинувачувати СССР за все погане, що діється у світі. Союветський Союз обвинувачено за збільшення видатків на озброєння до 4-5 відсотків річно, за інвазію на Афганістан, за намір вбити Папу, за хемічну війну, за зістрілення корейського пасажирського літака.

Звичайна об'єктивність (!)

Ми не мусимо кривити душу, бо історична правда є за нас. Треба лише подати її чужинським світові такою, якою вона є від віків сивої русько-української давнини. Ми живемо й діємо в такій безпрецедентно особливій добі нашої історії, в якій мусимо по можливості допосовувати тематику нашої науково-дослідної діяльності до потреб сучасності. Не час займатися нам тепер такими, як наприклад, вимір черева неабертавської людини, або значення йоти субскриптом у грецькій граматиці, чи якісь саміми літературними пам'ятниками схоластичної доби, майже аморфними з позиції сучасної національно-політичної діяльності. Ієрархія понять і вартостей є потрібна в підборі тематики дослідів. Сучасна, жорстока доба нашої бувалщини диктує нам більш актуальні теми, при чому не сміємо забувати й про дослід над нашим минулим і ревіндикацію наших духовно-культурних надбань з грабінгівських рук окупанта-узурпатора. В науковій політиці є також конечною свідомість реальної діяльності нашого сучасного стану.

При згадці про науковий об'єктивізм мимоволі приходить на думку, як учені інших народів розуміють його на практиці. Німецькі, польські й чеські представники археології й протесторії мають далеко неоднакові погляди стосовно проблематики давнього заселення середньої й частини Західної Європи прото-слов'янськими племенами.

Михайло Кучер

„Логічність“ Москви у відношенні до дисидентів у Польщі

вимагає протівитися знеславленої країни, яка стільки витратила і стільки осягнула (!).

Пасажирський літак висла на ССРС американська розвідка з відомою метою. Населення Афганістану любить москалів. Роль СССР в афганізації Папу на Заході приспівала. ЗСА мріють, щоб розпочати війну з СССР і т.д.

Треба визнати собі сумну правду — міг доброго СССР просто нестерпимий. Дисиденти просто можуть захворіти від журба — Захід їх не хоче слухати й не вірить і їх не розуміє.

Завжди знайдеться на Заході „вчений ідіот“ (вираз Левіна) який з апломбом пише про те чого не знає і не розуміє. А тут треба додати, що не кожний „вчений ідіот“ на Заході, який з ентузіазмом пише про СССР, є північний КТБ. Згідно „вченим ідіотам“ вже 60 років існує досконалий, гуманний, успішний економічний устрій, з яким Захід не хоче порозумітися для добра цілого людства.

А практично кожного старця в СССР, який виправдав часто останніми силами на вершині могутно-

Олександр Домбровський

ЛІБЕРАЛІЗМ І ЙОГО ВПЛИВ НА НАУКУ

Представники московсько-російської (і підсоюветської) науки різняться дуже своїми поглядами в узурпаторському дусі від українських учених в аспекті інтерпретації історичного процесу Східної Європи. А світ польської науки підтримується (і підтримує!) своїми „науковими“ концепціями ідею польського походження української землі в дусі давнього заржавілої ідеї Польщі Ягайлонів. Пам'ятаю добре деяких професорів — шовіністів з Львівського університету (Університет Яна Казімежа), а в тому й україножерну гакуту (Габський, Гломбінський, Буяк) в дусі хоробливих мрій, яку духово очолював Роман Демський, модерний автор порозуміння Польщі й Москви коштом України. Наукова діяльність згаданих професорів постулює в дусі постулату „на зніщені Русі“. Шахматов ніби так кож став по стороні тезисності й відрубності української мови від московської в теоретичному аспекті. А практично: коли прийшли до нього українські делегати, показав різкий єдинонедільний, бо, мовля, одне „дело“ теоретизування, а зовсім друге — практична політика. І то був член московської Академії Наук (академік). Vivat Academia, vivat professor!

Д-р Юліан Мовчан

ЦІННЕ ВИДАННЯ НТШ

II.

Присемно довідатися, що д-р Домна Гулало (одружена з д-ром Іллею Ясінчуком), була учасницею Українських Визвольних Змагань. Хоч будучи ще реконвалесценткою виспного та черевного тифу, проте опинилася в „Чотирьохтисні смерті, вона з браку медичного персоналу стала відновальним лікарем потягу 2-0 у прифронтовій зоні. Вона також є авторкою статей на медичні теми здебільшого поміщуваних в журналі „Жіноче Життя“.

Так само з присемністю читасмо згадку наведеного в відомому читачам „Свободи“ д-ра Михайла Данилюка — громадсько-політичного діяча та активного учасника українського повстанського руху на Волині під час війни проти гітлерівської окупації (був відомий, як отаман Блакитний). Від 1966 року був головним радником Українського Народного Союзу та з автором популярного 336 сторінкового довідника „На медичні теми“. На жаль, помер передчасно 1981 року, проживши всього 62 роки.

Знаходимо в збірник також прізвища двох Дмоховських — одного з них значно старшого віком — першого українського лікаря-дентиста в Галичині д-ра Степана Дмоховського (1875-1959), та другого — молодшого д-ра Леонтія Дмоховського (1909-1981). Останній є автором 450 наукових праць (серед них іншомовних 138) переважно з вірології в якій він вважався неперевершеним знавцем. Трагічно загинув в автомобільній катастрофі 1950 року на 52-му році життя д-р Максим Журко (ст. 90 довідника) — на рідних землях був доцентом Київського Медичного Інституту, а на еміграції в роках 1948-50 — хірургом та керівником урологічного відділу ДПІ — шпиталю в Мюнхені. Написав кілька наукових праць — в тому числі „Туберкульоз нирок та його лікування“.

„Грипальність операції пересадки сечопроводів до простої кишки у випадках рака сечового міхура“ та інші.

Олександр Домбровський

ЛІБЕРАЛІЗМ І ЙОГО ВПЛИВ НА НАУКУ

Представники московсько-російської (і підсоюветської) науки різняться дуже своїми поглядами в узурпаторському дусі від українських учених в аспекті інтерпретації історичного процесу Східної Європи. А світ польської науки підтримується (і підтримує!) своїми „науковими“ концепціями ідею польського походження української землі в дусі давнього заржавілої ідеї Польщі Ягайлонів. Пам'ятаю добре деяких професорів — шовіністів з Львівського університету (Університет Яна Казімежа), а в тому й україножерну гакуту (Габський, Гломбінський, Буяк) в дусі хоробливих мрій, яку духово очолював Роман Демський, модерний автор порозуміння Польщі й Москви коштом України. Наукова діяльність згаданих професорів постулює в дусі постулату „на зніщені Русі“. Шахматов ніби так кож став по стороні тезисності й відрубності української мови від московської в теоретичному аспекті. А практично: коли прийшли до нього українські делегати, показав різкий єдинонедільний, бо, мовля, одне „дело“ теоретизування, а зовсім друге — практична політика. І то був член московської Академії Наук (академік). Vivat Academia, vivat professor!

Мабуть, менше відомими для наших читачів є два швайцарські лікарі (точніше, швайцарські громадяни) — д-р Михайло Качалуба та його син — д-р Марія Качалуба. Перший є не тільки визначним лікарем, але також автором чотиритомової автобіографічної повісті „Мої Одисей“ та кількох збірок поезії для дітей. Шодо Маріана, який народився в Словаччині 1946 року, то він крім активної лікарської праці разом із своїм батьком, як фактично внутрішній негуд в Кларан-Монтреу, Швайцарія, час від часу у швайцарській франкомовній пресі спростовує українське брехні проти України та українського народу.

Хоч, на жаль, будучи малопопуляризованою, але досить активною працівницею на українській громадській ниві є д-р Марія Кейван (з дому Купська) — дружина добровільного мистця-графіка Івана Кейвана з Едмонто-ну. Крім багатьох рецензій на різні твори, в 1985 році, виїхала в світ її 330-сторінкова автобіографічна повість „Пливе-шумить ріка“.

У свій час досить спопуляризував себе своїм 734-сторінковим медичним довідником „Український лікар“ д-р Амбросій Кібей (1888-1954). Довідник вишов двома накладками в роках 1945-1954, що як на українській еміграційній умови є рідким явищем. (Правда, в цьому випадку велику роль відіграв масовий наплив на американський континент нової еміграції).

Також до визначних лікарів-публіцистів належить д-р Михайло Лозага (народжений 1906 р.) Крім 30 статей в журналі „Лікарський Вісник“ та понад 50 в різних періодичних виданнях, кілька років тому виїхала в світ його 350-сторінкова книга спогадів, промов, коментарів та інших п. н. „Такі то в нас життя“. Як пише редактор збірника, „в цю працю автор вклав все своє духове мислення“.

Для тих, хто з ним був особисто знайомий, незабутньо постаттю залишається постать д-ра Леонтія Максимонька (1893-1965) — визначного лікаря — офтальмолога та громадського діяча. Перед вимушеним виїздом на еміграцію, під час більшовицької окупації Галичини в 1939 році виконував функції директора Лікарської Палати у Львові та одночасно бувасистентом кафедри офтальмології Львівського Медичного Інституту. За німецької військової влади з 1941 року був викладачем та керівни-

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про тих, що скорочують життя народу

Скажуть наші читачі, що заголовок О-КІ дуже драматичний і що напевно в нашій спільноті не можна знайти таких, які хотіли б справді скоротити життя нашого народу.

А все ж здається нам, що таких шкідників у нас чораз більше і як воно не дивно, а трапляються вони навіть серед т. зв. громадських діячів, що стоять тепер у проходах українських організацій. Це ті, які добровільно залишають українську мову і переходять на англійську, переконуючи, що мова не є суттєва для народу і що найкраще для того доказом є жиди.

Вони трохи-правда, але не дуже, бо хто має нагоду обсервувати зблизька життя молодих жидівських родин, то саме у них можна заважити тепер сильний зворот до глибокої релігійності, традиції з тим і до ідентичності української мови. А тим часом поведіння такі зовсім інакше як у жидів. Вони ж мають свою державу, де панують їхня мова і ніхто їх не переслідує, вони мають силу і вплив, що дозволяють трісати світом.

В Україні однак проходить від років русифікації і щойно недавно наслідком „гласності“ розпочали підноситися голоси за привертання прав української мови. На ділі, впровадження російської мови у школи, пресу та літературу ідеється ж бо за прикорочення віку українському народові! — щоб він „розпався“ якнайшвидше у російському морі.

Яке, отже, право маємо ми тут, де панують свобода вираження рідної мови добровільно, без ніякого натиску, чи страху? Хто дав право нам самим прикорочувати життя свого народу, серцем якого є мова?

Найбільше однак сумним явищем є це, що з таким легковажністю до праці нашої мови ставляться не тільки ці наймолодіші, для яких вона цілком важка до опанування, але й їхні батьки та інші, що належать до середнього віку а то вже

дещо старшого покоління. Ба, що більше заважає у в останньому часті ці „самі „старші“ починають собі публічно ктити з тих, які стараються вживати українську мову, які усіми силами стремлять до того, щоб продовжити життя українськомовній пресі, книжці, пісні.

Хай це буде правда, що на підставі всіх соціологічних статистик і дослідів українська мова мусить тут у чужому оточенні замирати, але чи треба нам самим прискорювати до кінця цей сумний процес? І як у такому підсонні цілковитого ретрагнізму можна викреслити заважляти і посли довести в уживанні української мови, що її плавають у нечистілі родини, організації молоді, українознавчі школи?

І як тут бути оптимістом, як люди, які заважують свою кар'єру і популярність українській спільноті, відкидають публічно українську мову? А може це у них ще далі пожує почуття меншовартості, яке каже їм відірватися свого, бо „чужі“ напевно краще, а передусім виділише?

Але такі не треба трапити нам надії, бо життя поруч із цими сумними прикладами, підказує також інакші, якісні.

Ось недавню жіночу конференцію, хоча в ній брали участь багато молодих членок майже вповні перели українською мовою, ось члени організації молоді, що тепер у студентському віці, домаються дальшого ведення зайняти лише в українській мові, ось наші молоді українські батьки, які поспішають у терпеливо виправляють кожне англійське слово, що падає із уст їхніх дітей, і це без стереотипного „як ти говориш...“?

То може всупереч статистикам, науковим доказам і найширшим „настроїм“ не буде так легко скоротити життя українцеві?

О—КА

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ще про могили українців у світі

Дуже добре, що „Свобода“ у ч. 99-му з 27-го травня 1987 року коментувала в своїй передовиці статтю Федора Братишніна „Релігія є цвинтарною алеєю“, що появилася у журналі „Жовтень“, у якій автор боліє над браком опіки над деякими могилами визначних українців на Лічаківському цвинтарі.

Слушно зауважує автор передовиці, що „це тільки на одному кладовищі в Львові. А що діється на інших, а їх тисячі по всій

Україні“ — а ми дамо — по цілому світі.

Чи зрушив своєю статтею Братишнін сумління львівських партійних бюрократів? Чи знайшов когось між ними, що пошкандалься б цією справою?

Понад 20 років тому автор цих рядків помітив був статтейку в українській пресі „Могили українців у світі“

(Закінчення на стор. 3)

ком очної клініки того ж медичного інституту. Прибувши до Канади 1948 року, в 1952 році в наслідок тяжкої недуги, мусів погодитися на ампутацію лівої ноги, що змусило його передчасно відійти на пенсію. Відзначався глибокими прикметами людських чеснот.

„Лікар-анестезіолог, філантроп, громадський діяч та борець за правду українського народу“ — такими словами скарактеризовано тут д-ра Євгена Стецькова з Баффало. Крім професійних статей на медичні теми, він також часто виступав з публічними виступами, доповідями та рефератами на актуальні лікарсько-медичні теми.

У збірник злідаємо ще два прізвища з відомими ідентичними прізвищами — д-ра Юрія Фещенка-Чопівського (народженого 1923 р.) — сина члена уряду УНР та його, Юрія — сина д-ра Петра Фещенка-Чопівського (нар. 1952 р.). Обидва вони є визначними лікарями, а якщо йдеться про Петра, то він був крім всього іншого, ініціатором лекцій для загальної публіки на тему „Медицина і мистецтво“, в яких доводив, який вплив мали різні недуги на творчість таких мистців, як Моцарт, Монс-Чехов, Бетховен та інші.

Окремо треба згадати д-ра Василя Плюща (1903-1976) — видатного лікаря-науковця та правдоподібно неперевершеного фахівця туберкульозних захворювань. Крім численних статей на наукові теми, він є також автором дуже добре опрацьованої праці „Нариси історії української медичної науки та освіти“ (ст. 372, видано 1983 р.). Нав'язуючи до цієї праці, д-р М. Бойко в своїй передовиці пише: „З певністю можна припускати, що передвісником заплянованого „медиксу“ д-ра П. Пундія була бібліографічна праця видатного лікаря Василя Плюща, що викazuje з ділянки медицини 1028 бібліографічних одиниць та 339 суміжних ланок із додатком його власних головніших 47 праць. Це був початок нашого сучасника а також зразок, що саме в нас зроблено та що ще треба зробити“.

Звичайно, біо-бібліографічний довідник про визначних українських лікарів не був би довідником, який до нього не було включено імена таких загальновідомих наших лікарів, науковців, громадсько-політичних діячів та

(Закінчення на стор. 4-й)

**УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВХОВУВАТИ ДИТИНУ.**

Увага! РЕГЕНСБУРГ Увага!
3-й ЗІЗД
ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ
КОЛ. ЖИТЕЛІВ ОСЕЛІ
ГАНГІОФЕРЗІНДЛЮНГ-РЕГЕНСБУРГ
відбудеться

в суботу та неділю, 3-го і 4-го жовтня 1987 р.
на Оселі Українського Братського Союзу
„Верховина“ в Глен Спей, Н. Я., ЗСА
РАМОВА ПРОГРАМА:

В суботу — ділові наради (короткі зйїти та заключні рішення), Спільна Вечера і товариський розваговий вечір.

В неділю — участь в Богослужінні, спільна світлина, обід і прощання.

Кошт: поїзду 55 ам. дол. включає: в суботу обід, коктейль та Бенкет і нічліг, а в неділю сніданок і обід (без обіду в суботу, кошт 50 ам. дол.) від особи.

Просимо вже замовляти місця, безпосередньо в управі Оселі, на адресу:
UKRAINIAN RESORT CENTER „VERHOVYNA“
Glen Spey, N.Y. 12737, U.S.A. Tel.: (914) 856-1323

По ближчій інформації звертайтеся до:
пані Людмили Почтар: Mrs. Ludmyla Pochtar
38 Cobblewood Rd., Livingston, N.J. 07039, U.S.A.
Tel.: (201) 992-7906

або М. Кавка: M. Kawka
2415 Devon Lane, Drexel Hill, Pa. 19026, U.S.A.
Tel.: (215) 623-2309

Це остання товариська зустріч організована цим Комітетом тому не прогавте нагоди милі зустрічі з тими, що сорок років тому ділили з вами долю-недолю скитальщини в регенсбурзькій Оселі!

**КОМІТЕТ КОЛ. ЖИТЕЛІВ
ОСЕЛІ РЕГЕНСБУРГ**

Св. п. проф. д-ра П. Ю. Стерча...

(Закінчення зі стор. 1)

прощальному слові звернувши увагу на вклад праці св. п. П. Стерча у визвольну боротьбу українського народу. Президент знав Спичилого ще з Хусту.

Проф. Олекса Біланюк прощав Покійного від Філадельфійського осередку Наукового Товариства ім. Шевченка і від Української Вільної Академії Наук, згадуючи про великий вклад праці св. п. д-ра Петра Стерча в українську наукову скарбницю.

Павло Дорожинський голова ІСНО, Ідейно-Споріднених Націоналістичних Організацій, у своєму прощальному слові дав огляд вкладу публіцистичної праці св. п. Петра Стерча в націоналістичні видання, а головним чином в журнал „Самостійна Україна“.

Проф. д-р Едвард Козора прощав Спичилого від

професорської ради Дрезденського університету, в якому до останнього дня свого життя працював св. п. проф. П. Стерчо. Козора англійською промовів, підкреслив у своєму слові, що незабутньою пам'яті проф. П. Стерча був передовим науковцем економічних наук на цьому у-ті, брав жваву участь у проблемах університету, а крім того подбав, щоб його сини дожили добувши вищу освіту за свого життя, бо дорожив наукою, знанням і щастям.

Інж. Юрій Іхтіярів — прощав Покійного від УРДП, Української Республіканської Демократичної партії, та передав співчуття родині від Митрополита Метислава і від колишнього пароху української православної церкви у Філадельфії о. Михайла Борисенка. Незабутньою в історії українського поселення в ЗСА залишилась багатотисячна маніфестація у Вашингтоні з приво-

ду 50-ї річниці штучного голоду — Голокосту України. Маніфестація була успішною завдяки впливі праці д-ра Стерча — Крайового комітету, який він очолював.

У вівторок, 23-го червня, до похоронного заведення прибуло з різних місцевостей ЗСА і Канади багато друзів, знайомих св. п. Петра Стерча та активних громадян українських, щоб відправити цього видатного працівника на національний ниві в останню дорогу. Свій ку з пропорами при відкритті домовини тримали Карпатські січовики з Торонто й члени ОБУВА, Об'єднання Бушів Воїнів Української Армії. Після панахиди, яку відслужив о. Михайло Федорович — жалібна громада перебралась до катедрі УКЦеркви. Труну несли діти Покійного й Карпатські січовики.

В Українському Католицькому Митрополічному Соборі. Непорочного Зачаття Пресв. Діви Марії у Філадельфії асистували Митрополити Стефанів Суликов і о. д-р Бойсак, земляк Покійного, згадав про великий вклад праці св. п. Петра Стерча у всі ділянки нашого поселення. Отець є гордий за свого земляка, який серед великого числа нашої інтелігенції вибрався на передове місце. Світлої пам'яті Петро Стерчо, збудував два докторати, був професором американського університету, автором багатьох друкованих праць і разом з тим — активним членом в українських організаціях та вірним християнином. Він відішов по заслужену нагороду до Всевишнього, — казав отець у зворушенні, — де на нього чекають наші попередні карпатські діти: монсеньор Августин. Волошин, міністер Юліан Ревал, проф. Августин Стефан і д-р Стефан Рогожа.

Після панахиди жалібна автокада з понад 30-ти авто проїхала вулицями Філадельфії на українській католицькій цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Па.

Після відправи над відкритою могилою, яку провів о. Федорович і о. Бойсак, промовляв д-р Василь Вереш, голова світового проводу Братства Карпатських Січовиків, кажучи, що коли б ми могли прощати свого Друга у вільній Карпатській Україні, то ми там чули б звоня наших церков і звуки трембіт, які співішнали б про невіджалувану смерть цього заслуженого сина Карпатської землі, науковця і громадсько-політичного діяча. Світлої пам'яті Петро Стерчо мав постійний зв'язок з усіма січовиками по цілому світі. Він усюди знаходив собі приятелів. Він уважав, що тільки у вільній і соборній Україні наш народ може бути свободний, і тому він ширив правду про свій народ тут, серед англомоновго світу: „Петро буде жити в наших серцях, поки буде жити наш народ“.

Микола Плавук — голова Проводу Українських Націоналістів (ПУН), прощаючи Петра Стерча від ПУН, згадав, що не всім нам пощастило в житті пережити величчя моменту нашої історії, які пережив Друг Петро. Він працював віддано у підпільних організаціях, військових, а на поселенні — посвятився науці, родині й громаді, бо завжди знаходив час бути активним у громадському житті. Він популяризував націоналістичні ідеї. Він жив і працював для України.

Переданням хрихити землі України голова ПУН попросив свого побратима.

Полковник Петро Войновський — командир Буковинського куреня — передав салют від побратимів зброї. Спільним „Видиш, брате мій“ — жалібна громада попрощалась свого довголітнього працівника на громадській ниві.

На трині — „Дуганс ресторани“ після молитви, яку провів о. д-р Василь Бойсак, Покійного проф. д-ра Петра Стерча прощали: д-р Зенон Городиський — голова КУ-ПО, Комітету Українських

Полковник Петро Войновський — командир Буковинського куреня — передав салют від побратимів зброї. Спільним „Видиш, брате мій“ — жалібна громада попрощалась свого довголітнього працівника на громадській ниві.

На трині — „Дуганс ресторани“ після молитви, яку провів о. д-р Василь Бойсак, Покійного проф. д-ра Петра Стерча прощали: д-р Зенон Городиський — голова КУ-ПО, Комітету Українських

Полковник Петро Войновський — командир Буковинського куреня — передав салют від побратимів зброї. Спільним „Видиш, брате мій“ — жалібна громада попрощалась свого довголітнього працівника на громадській ниві.

На трині — „Дуганс ресторани“ після молитви, яку провів о. д-р Василь Бойсак, Покійного проф. д-ра Петра Стерча прощали: д-р Зенон Городиський — голова КУ-ПО, Комітету Українських

Полковник Петро Войновський — командир Буковинського куреня — передав салют від побратимів зброї. Спільним „Видиш, брате мій“ — жалібна громада попрощалась свого довголітнього працівника на громадській ниві.

На трині — „Дуганс ресторани“ після молитви, яку провів о. д-р Василь Бойсак, Покійного проф. д-ра Петра Стерча прощали: д-р Зенон Городиський — голова КУ-ПО, Комітету Українських

Полковник Петро Войновський — командир Буковинського куреня — передав салют від побратимів зброї. Спільним „Видиш, брате мій“ — жалібна громада попрощалась свого довголітнього працівника на громадській ниві.

На трині — „Дуганс ресторани“ після молитви, яку провів о. д-р Василь Бойсак, Покійного проф. д-ра Петра Стерча прощали: д-р Зенон Городиський — голова КУ-ПО, Комітету Українських

Ще про...

(Закінчення зі ст. 2)

Політичних Організацій: проф. Наталя Пауляк — від Наукової Ради Світового Конгресу Вільних Українців, СКВУ, і Золотого Хреста; Микола Яшко — від видавництва „Самостійна Україна“; д-р Роман Барановський — від Української Американської Координаційної Ради, УАКР; інж. Олекса Палаташ, промовляючи від студентів української Торговельної Академії в Мухачеві, пригадав молоді студентські роки св. п. Петра, з яким Палаташ дружив. Обидва вони спільно пережили молодість на шкільній лаві й у Пласті, були учасниками й активними будівничими самостійності Карпатської України; інж. Михайло Герарч промовляв від Дослідної фундації ім. Ольжича.

Інж. Михайло Шпонтах — приятель св. п. Петра — з шкільної лавки, висловлюючи співчуття родині Покійного, казав: „Ми молимося за спокій його душі, ми віддаємо йому шану і ми прощамось у вічність великого сина Срібної Землі, одного з провідних українських суспільно-громадських діячів. У Торговельній Академії незабутній Петро став одним з найкращих студентів, пильний, з почуттям обов'язку, з високою культурою товаришескості та надзвичайно активний у студентському житті. Його скоро вибрано курієм в Організації української молоді Пласту, бо він заслужив собі на загальне призначення своїх товаришів, старших і молодших, та від професорів. По матурі з відзначенням, перед молодим Петром стелилась широка дорога, на якій він дуже визначився. І великий жаль огортає нас, що його шлях тепер обірвався... Я прошу св. п. проф. Петра Стерча від Об'єднання Закарпатців в „Карпатському Союзі“ та від усіх ближчих його земляків. Наш Друг відзначався хрустальним характером, людяністю і словнистю. Він вітшав довір'ям у всіх, хто з ним співпрацював в його 50-річній суспільно-громадській діяльності і св. д-р Стерчо був понад усе справжнім українським соборником та практикуючим християнином-католиком. Ці прикмети його характеру були елюквентно підкреслені під час віддання глибокої шані св. п. д-рові Петрові Стерчові на засіданні Екзекутиву УККА після отримання трагічної вістки, в суботу, 20-го червня 1987 року, бо проф. Стерчо був активним і відданим членом керівних органів УККА упродовж 30-ти років та доволітнім головою Відділу УККА у Філадельфії. Під час його головування Філадельфія була першочисною у збірці Українського Народного Фонду. Ми втратили вірного Приятеля, про відного суспільно-громадського діяча і великого українського патріота. Безмежний жаль його родині і нашим глибоким жалем — ми св. п. д-ра Петра Стерча ніколи не забудемо“. Інж. Юрій Повстенко прощав Покійного як свого побратима, згадуючи, що д-р Стерчо був дійсно соборником — універсальним українцем християнином і громадським діячем.

Д-р Юрій Солтис промовляв від Комітету Тисячоліття Хрищення України; Микола Кавка — від Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, членом керівних органів якого був проф. Стерчо також упродовж 30-ти років; д-р Володимир Пушкар — від Патріярхального Т-ва; Дмитро Ткачук від глумів; інж. Михайло Ніч — від громади Філадельфії співробітників св. п. д-ра Петра Стерча.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував учасникам трини за участь у цих сумних днях для нього і його родини, для приятелів його Батька. Дякуював він душпастирям-отцям за участь в похоронних віправах і сказав на закінчення, що його батько, боляч роздором нашої громади і гаряче бажав єдності. Спільним співом „Видиш, брате мій“ жалібна громада попрощалась свого довголітнього, одного з найкращих, суспільно-громадського діяча проф. д-ра Петра Юрія Стерча на вічну дорогу.

Ще про...

(Закінчення зі ст. 2)

Політичних Організацій: проф. Наталя Пауляк — від Наукової Ради Світового Конгресу Вільних Українців, СКВУ, і Золотого Хреста; Микола Яшко — від видавництва „Самостійна Україна“; д-р Роман Барановський — від Української Американської Координаційної Ради, УАКР; інж. Олекса Палаташ, промовляючи від студентів української Торговельної Академії в Мухачеві, пригадав молоді студентські роки св. п. Петра, з яким Палаташ дружив. Обидва вони спільно пережили молодість на шкільній лаві й у Пласті, були учасниками й активними будівничими самостійності Карпатської України; інж. Михайло Герарч промовляв від Дослідної фундації ім. Ольжича.

Інж. Михайло Шпонтах — приятель св. п. Петра — з шкільної лавки, висловлюючи співчуття родині Покійного, казав: „Ми молимося за спокій його душі, ми віддаємо йому шану і ми прощамось у вічність великого сина Срібної Землі, одного з провідних українських суспільно-громадських діячів. У Торговельній Академії незабутній Петро став одним з найкращих студентів, пильний, з почуттям обов'язку, з високою культурою товаришескості та надзвичайно активний у студентському житті. Його скоро вибрано курієм в Організації української молоді Пласту, бо він заслужив собі на загальне призначення своїх товаришів, старших і молодших, та від професорів. По матурі з відзначенням, перед молодим Петром стелилась широка дорога, на якій він дуже визначився. І великий жаль огортає нас, що його шлях тепер обірвався... Я прошу св. п. проф. Петра Стерча від Об'єднання Закарпатців в „Карпатському Союзі“ та від усіх ближчих його земляків. Наш Друг відзначався хрустальним характером, людяністю і словнистю. Він вітшав довір'ям у всіх, хто з ним співпрацював в його 50-річній суспільно-громадській діяльності і св. д-р Стерчо був понад усе справжнім українським соборником та практикуючим християнином-католиком. Ці прикмети його характеру були елюквентно підкреслені під час віддання глибокої шані св. п. д-рові Петрові Стерчові на засіданні Екзекутиву УККА після отримання трагічної вістки, в суботу, 20-го червня 1987 року, бо проф. Стерчо був активним і відданим членом керівних органів УККА упродовж 30-ти років та доволітнім головою Відділу УККА у Філадельфії. Під час його головування Філадельфія була першочисною у збірці Українського Народного Фонду. Ми втратили вірного Приятеля, про відного суспільно-громадського діяча і великого українського патріота. Безмежний жаль його родині і нашим глибоким жалем — ми св. п. д-ра Петра Стерча ніколи не забудемо“. Інж. Юрій Повстенко прощав Покійного як свого побратима, згадуючи, що д-р Стерчо був дійсно соборником — універсальним українцем християнином і громадським діячем.

Д-р Юрій Солтис промовляв від Комітету Тисячоліття Хрищення України; Микола Кавка — від Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, членом керівних органів якого був проф. Стерчо також упродовж 30-ти років; д-р Володимир Пушкар — від Патріярхального Т-ва; Дмитро Ткачук від глумів; інж. Михайло Ніч — від громади Філадельфії співробітників св. п. д-ра Петра Стерча.

Д-р Юрій Стерчо, син Покійного, подякував

Масмо на складі книжку

МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ
(у чотирьох томах)
ТОМ II
УКРАЇНСКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Документи, матеріали, християнський самвидав України.
Упорядкували і зредували Оси́п Зінкевич і о. Тарас Лончин: Українське Видавництво „Смолоосип“ ім. Василя Симоненка, Торонто, Балтимор, 1985, сторін 838. Ціна з пересилкою \$31.00.

Мешканці стеїту Нью-Джерсі зобов'язані 6% продажного податку.

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ
на СОЮЗІВЦІ

П'ятниця, 3-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Василь Мельничин
при аккомпанюванні доньки Адріани
Фортеніо-Мельніч
Ульяна Пінковська-Сенчишин
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Субота, 4-го липня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Олена Геймур

при аккомпанюванні

Ульяна Пінковської-Сенчишин

Василь Мельничин

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Темпо“

Субота, 11-го липня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Вокальний квартет „Черемшина“

Монреаль, Канада

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Алік і Дорко“

Субота, 18-го липня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Степан Шафаровський

Адріан Бриттан

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Гуцули“

Неділя, 19-го липня

4-та по пол. — КОНЦЕРТ

в пошну Христителів України

св. Ольги і Володимира

Субота, 25-го липня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Гриць Зогула

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Трембіта“, Торонто

Субота, 1-го серпня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Тріо „Верховина“

Ульяна Сенчишин

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Темпо“

Субота, 8-го серпня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

танцювальний ансамбль „Зоря“

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Алік і Дорко“

Субота, 15-го серпня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Танцювальний ансамбль школи

Роман Приймач-Богачевської

10:30 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Хлопці зі Львова“

Субота, 22-го серпня

Танцювальний ансамбль „Дунай“

Ст. Катеринс, Канада

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Гуцули“

Субота, 29-го серпня

8:30 веч. КОНЦЕРТ

Опера Компанія ім. Лисенка

сопрати:

Марта Кульчицька-Андріюк

Олена Геймур

Богдан Чаплинський

Ігор Дорин Кравців

Піно Марті Кузьма-Канінінгем

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестри „Темпо“ і „Нове покоління“

Субота, 5-го вересня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Алекс, вокаліст

Оркестра „Темпо“

10:30 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Темпо“

Неділя, 6-го вересня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Жіночий хор „Ясмин“, Торонто

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Темпо“

Субота, 19-го вересня

ДЕНЬ УНСОЮЗУ

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Танцювальний ансамбль „Чайка“

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Алік і Дорко“

Конферансьє: Париса Лорет-Лисняк

Програма може бути змінена.

Souzivka UNA Estate

Foordmore Road, Kerkhonkson, N.Y. 12448

(914) 626-5641

ДВОВИНИЙ СЛОВНИК ДЛЯ
МОЛОДІ ТА УКРАЇНСЬКІ ПІДРУЧНИКИ
авторства видатного педагога
бл. п. Марії Дайко

Перший і єдиний українсько-англійський та англійсько-український незалежний Словник для молоді. По 50,000 термінів в кожному томі. Українська термінологія: церковна, молодіжні організації, історія, українська, військова справа, медицина, фізика, хімія, інженерна справа, зоологія, ботаніка та ін.

Замовляйте у Видавниці „РІДНА МОВА“:

Видання	Ціна (U.S. дол.)	Примітка
„Словник-Двомовник“		
тверда обкладинка	30.00	
„Буквар“, 80 ст.	5.45	
„Рідне Слово“, 114 ст.	5.70	
„Волошки“, 156 ст.	5.70	
„Рідний Край“, 162 ст.	6.55	
„Саша-Зілля“, 220 ст.	7.15	
„Про що тиша шелестіла“, 262 ст.	7.90	

Гуртовим замовленням від шкіл даємо опуст 15%, а книгарням — 30%. Асигнування пересилка за наш рахунок. Вититі, заповніть і вже перешліть це оголошення на адресу:

RIDNA MOVA PUBLISHING

10 Savaris Court, Donvale, Vic., 3111, Australia

Тел.: 673-2085

Скористайтеся з виїмково доброї нагоди!
ПРИЙМАЄТЬСЯОГОЛОШЕННЯ
до Календаря УНСОЮЗУ
на 1988-ий рік
який цього року виходить накладом
15 тисяч примірників.

Цим Ви зможете познайомити ввесь український загаль з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

Одна сторінка	\$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситися надсилати найдашше до 30-го вересня 1987 р. до:

СВОБОДА

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Найкращий дарунок

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНИ

за редакцією
проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE

ТОМ I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторін, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 малю. 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеїту Нью-Джерсі зобов'язані 6% продажного податку.

Комітет Оборони Української Спадщини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

- Поширення правди про Україну
- Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
- Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Ass'n

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням випискою чеків на суму пожертви.

Просимо подати суму пожертви на чекі, а не на гроші.

Просимо подати адресу, куди шліти чек.

Сума пожертви \$

Місцевість

Підпис

Підпис

Підпис

Підпис

Підпис

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, що відбулася у Варшаві, пресовий секретар польського уряду Єжи Урбан висловив жаль з приводу „ненавмисного“ обстрілу польськими кораблями західнонімецького військового судна „Нектар“ 15-го червня в Гданській затоці. В результаті обстрілу „Нектар“ зазнав пошкодження, а три західнонімецькі матроси були поранені. Разом з тим Є. Урбан сказав, що західнонімецька сторона повинна взяти на себе частину вини, бо капітан „Нектар“ не реагував на попередження поляків залишити зону військових маневрів.

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ екстренної наради кабінету міністрів Західної Німеччини асистент канцлера Коля Вольфганг Шебель, повідомив, що палестинський терорист Алі Мохаммед Гамалі стане перед західнонімецьким судом і його будуть судити за повітряне піратство, вбивство американського громадянина Роберта Стеттема, спробу привести на територію Західної Німеччини вибухівку та за інші злочини. За словами В. Шебеля, рішення судити Гамалі повинно стати попередженням для інших терористів, що уряд Західної Німеччини має намір піддаватися шантажам, загрозою з викраденням громадян цієї країни. Шебель звернувся до всіх урядів і політичних груп Близького Сходу з проханням надати допомогу Західній Німеччині в звільненні захоплених громадян цієї країни.

ЧЛЕНИ РАДИ БЕЗПЕКИ ООН підготували текст резолюції, яка закликає Іран і Ірак покласти кінець війні, що триває вже сім років. Текст резолюції ще не надрукований, але вже стало відомо, що з ним погодилися всі п'ять постійних членів Ради Безпеки. — Великобританія, Китай, Советський Союз, З'єднані Штати Америки і Франція. Це вселяє надію, що резолюція буде прийнята. Однак нема гарантій, що Іран і Ірак прийдуться до неї. Стало відомо, що в текст резолюції не включена пропозиція ЗСА про припинення доставки зброї Іранові і Іракові.

КОЖНОЇ ХВИЛИНИ на нашій планеті зникає 20 гектарів тропічного лісу, що за площею дорівнює 30-ом футбольним полям. А щорічно вирубується майже 80,000 квадратних кілометрів джунглів. Особливо тривожне становище в Африці. Від початку цього століття Ефіопія, наприклад, втратила майже 90 відсотків своїх лісів. Критичне становище і в Танзанії, Кенії, на Малагаскарі та в інших державах Західної і Східної Африки, де розкинулася майже половина всіх лісів континенту. Експертний міжнародний фонд захисту довкілля вважають, що якщо тропічні ліси на нашій планеті і далі будуть знищуватися такими ж темпами, то 2050 року в цих районах землі буде зрубане останнє дерево.

ЗВІТ КРАЙОВОЇ КОАЛІЦІЇ науковців і знавців довкілля стверджує, що через викидання отруйних відходів у прибережні води Америки небезпечно споживати деякі морські риби з побережжя Нової Англії. Звіт звертається до Управління харчовими й ліками краще і частіше піддавати аналізу рибу, заплываючи для стейтів Нової Англії більш ефективну програму контролювання комерційного і аматорського риболовства.

ПІСЛЯ ПІВТОРІРІЧНОЇ БОРОТБІ з податковою кризою, Техас стоїть знову перед новою кризою кризою стейтвого проводу. В осередді цієї кризи стоїть губернатор Біл Клементс, який згодом має деяке відношення до скандалу футбольного університетського набору в Полуднево-Методистському університеті. Стейтвий прокуратор Джим Матокс оголосив слідство у цій справі, проте сам губернатор Клементс називає її обвинувачення нісенітницями та політичними порухами.

У БОСТОНІ ОДИН із більш військових контрактів признався до вини у 22-ох кримінальних оскарженнях. Одним з оскаржень є підроблення робітничих карток, через що Департамент оборони мусів платити півтора мільйона доларів більше у роках 1981-1983. Фірма „Авко Корпорейшен“ погодилася повернути Федеральному уряду 4.6 мільйона доларів, як пеню за зловживання.

У ВІВТОРОК, 23-го червня, Палата репрезентантів проголосувала прийняти трильйонний Бюджет на 1988 рік. Тим часом Конгрес і Білий Дім посилюють тиск на своїх прихильників у справі податкової політики. Голосування у вчорашній 215 до 201 пройшло в Конгресі в користь демократичної точки зору і всупереч заяві президента Регена, що він накладе своє вето на плин, що передбачує відпущення податків.

У ВАШІНГТОНІ В БЮРІ перепису населення, знаходиться давня приказка в якій говориться: „зміни методу, а змінити рахунок“. Якраз це й є те, що бюро хоче зробити у переписі населення 1990 року, що буде 21-им з черги переписом населення Америки, який проводиться щодесять років для встановлення кількості американців, та як вони живуть.

У ФОРТ ГУД, ТЕКСАС, розбився під час військового тренування вертоліт типу ЮГ-1 „Гюї“, в якому загинуло десять військовиків, як заявив речник військової бази майор Джордж Кріч.

Цінно...

(Закінчення зі ст. 2)

журналістів і письменників, як (абетковому порядку) Василь Кархут, Тома Липичак, Іван та Юрій Липи, Євген Озаркевич, Роман Осінчук, Софія Парфанович, Марія Панчишин, Павло Пундів, Ростислав Социнський та інші. Значайно, їхні імена було включено до довідника разом із описом їхньої неосіненої діяльності для добра української науки і українського народу взагалі. І саме тому, що їхня діяльність напевно відома для наших читачів, з браку місця не будемо тут над нею зупинятися.

З початком вересня ц. р.

УКРАЇНСКА ШАДНИЦЯ

(Ukrainian Savings and Loan Ass'n)
у Філадельфії, Па.

ВПРОВАДЖУЄ

MAC PLUS АВТОМАТИ

Власник MAC картки зможе погоджувати трощові трансакції у будь-якій порі дня і ночі в кожному стеїті, а також в Порто Ріко, Канаді та більшш містах Європи.

Ближчі інформації відносно одержання MAC картки, заінтересовані клієнти можуть дістати

в урядників ШАДНИЦІ

при 8100 Рузвельт Булевард, або 1321 Вест Ліндлей вул.
в урядових годинах: щоденно між год. 9-3,
а в п'ятницю від 9-7 веч.

Тел.: (215) 331-1166 та 329-7000

Зустріч з прихильницями СФУЖО

У серії підготовки до конгресу СФУЖО фінансова комісія СФУЖО в Канаді під проводом Ірини Вжесневської організувала зустріч з прихильницями СФУЖО в Торонто, Канаді, 2-го травня ц.р., в приміщенні галерії Канадської Української Мистецької Фундації. Члени прихильники СФУЖО завжди творили фінансову базу для діяльності СФУЖО, тож упродовж зустрічі їх про свою діяльність чи то у формі друкованих повідомлень чи під час товариських зустрічей.

Канцелярія, в якій концентруються фінансові і адміністративні справи, розміщується тепер у Торонто, де живе багато членів управи, а голова СФУЖО Марія Квітковська є частим гостем у Торонто. Вона була присутня на заході зустрічі і у своєму слові поінформувала учасниць про діяльність управи та про підготовку до конгресу, який відбудеться в Торонто 26-29-го листопада ц.р.

У рамках зустрічі відбулася панельна дискусія, в якій учасниць і не раз хвилюючих подій. Модераторкою панелі була Марія Шкабарова. Панелісткою представила І. Вжесневська, подаючи інформацію про їх науковий стаж і становлення, які вони займають. Молоді панелісти порушили кілька тем із нашого актуального громадського життя.

Першою промовляла Валя Куріля, яка є активною в організації оборони доброї імені українців. Вона розповіла про різні успішні заходи і реакції на знеславлювання українського імені в пресі і на телебаченні та наголосила на важливості різних знеславлюючих тем виступів телебачення передачі чи статей в пресі. Для прикладу подала, що один написаний лист має вартість опінії 1,000 однодумців. Важливі є теж події парламентаристам, які прихильно зареагували на листи. Як ще інший приклад важливості реакції читачів на статті в журналах розповіла про прихильну для українців статтю у починному журналі „Нешенел Джіографік“, яка була поміщена

Ярослава Винницька

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 471-3550

Вже можна набутти в Арії нові плити і касетки „Журавлі“.

НА ПРОДАЖ

Каже мені моя Спавда, що пані Марія Івахів мусить бути поеткою, як я читав її лист з другим замовленням на БДЖОЛІНІ ПРОДУКТИ.

— Як я не мала ваших бджолиних продуктів, то мені в грудях гріло, як органи на „Ясній Гукі“ де наша присвояла Матка Божка Ченстоховська фігурує як королева польська. Так ваші бджолині продукти зликувалися ті польські органи і тепер мені легше дихати.

Такі листи приємно читати, також показувати їх моїм приятелям, щоб вони користали і були здорові! Всі бджолині продукти, пояснення і жешенья за \$28.00. Як замовите 40 моїх давно виданих книжок, то за все пришліть \$40.00. Пишіть M. SORMACH

169 W. Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST